

Mál nr. 8/2003

M
og
V

Ágreiningur um bótaskyldu vegna vinnuslyss á hafnarsvæði 14.12.2001.

Gögn.

1. Málskot móttakið 08.01.2003.
2. Greinargerð með málskoti dags. 06.01.2003 ásamt fylgigögnum 1-13.
3. Bréf V dags. 27.01.2003
4. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingafélaganna nr. 1086/2002.

Málsatvik.

Samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum þá varð slysið með þeim hætti að málskotsaðili var að ná í tvöfaldan 5,2 m álstiga, sem hengdur hafði verið upp í loft í geymsluhúsnæði. Annar endi álstigans lá ofan á stálbita en hinn endinn var hengdur á tvær spýtur í um 3 m hæð. Til að ná í umræddan stiga hafði málskotsaðili reist upp einfaldan heimasmiðaðan álstiga, sem var án þar til gerðra festinga á endum til að koma í veg fyrir skrið stigans. Í skýrslu hjá lögreglu nokkru eftir slysið segir málskotsaðili, sem er hafnarvörður, að starfsmaður Hafnarsjóðs hafi ætlað að aðstoða hann við að ná í stigann, en aðstoðarmaðurinn hafi tafist í síma. Málskotsaðili segist hafa ætlað að undirbúa niðurtöku hins tvöfalda stiga og verið kominn upp í stigann, sem hann hafi reist upp. Málskotsaðili segist hafa heyrt að aðstoðarmaðurinn hafi verið að koma og því hafi hann ákveðið að ná í stigann. Málskotsaðili segist ekki muna hvað gerðist og segist ranka við sér þegar aðstoðarmaðurinn kom. Aðstoðarmaðurinn lýsir aðkomu að slysinu á þann veg að málskotsaðili hafi legið ofan á einfalda stiganum en undir tvöfalda stiganum, sem verið var að ná í. Vinnueftirlitið segir aðalorsök slyssins þá að ekki hafi verið gengið tryggilega frá stiganum þannig að hann gæti ekki runnið til.

Álit.

Meðal gagna málsins er starfslýsing hafnarvarða. Kemur þar m.a. fram að markmið séu að öryggistæki og ástand mannvirkja og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum. Meðal helstu verkefna er þess getið að á starfsviði sé umhirða, lagfæringar og viðhald á búnaði hafnarinnar og að því er varðar kröfur til reynslu hafnarvarða og þekkingar er tekið fram að hafnarverðir geti unnið sjálfstætt og haft frumkvæði í starfi. Í gögnum málsins kemur hvergi fram að yfirmönnum hafi verið kunnugt um vanbúnað stigans, en af starfslýsingu verður ekki annað ráðið, en það hafi verið á verksviði málskotsaðila að bæta úr, en málskotsaðila var kunnugt um vanbúnað stigans. Málskotsaðili hafði mann sér til aðstoðar, en beið þess ekki að aðstoðarmaðurinn lyki símtali og hóf niðurtöku stigans einn síns liðs. Málskotsaðila mátti vera ljóst að slíkt var hættulegt í ljósi vanbúnaðar stigans. Málskotsaðili gerði engar ráðstafanir til að hindra skrið stigans og ekki liggur fyrir í hvaða horni, miðað við lárétta línu, stigin var reistur upp. Með hliðsjón af þessu verður ekki talið að vinnuveitandi geti borið ábyrgð á slysinu.

Niðurstaða.

Slys M telst ekki bótaskyld.

Reykjavík 11. febrúar 2003

Rúnar Guðmundsson hdl.

Ingvar Sveinbjörnsson hrl.

Jón Magnússon hrl.